

En ny Methode til Rygning af Sædefrø.

(Efter Bulletin N. 186 fra De forenede Staters
Agerbrugs-Departement ved *E. R. Sasser*, Overinspektør i Havebrugs-
direktionen, og *Lon. A. Hawkins*,
Leder af Plantephysiologiske og Gjærings-Undersøgelser).

En fuldkommen paalidelig Methode til Tilintetgørelse af Insekter, som findes i indført Frø, uden at beskadige Frøet, tiltrænges stærkt i Nordamerikas Forenede Stater, hvor adskillige paa denne Maade indførte Skadedyr er blevne sande Landeplager.

Udelukkelsen af Insekter ved et omhyggeligt Udvalg i Eksporthavnen af tilsyneladende uangrebet Frø er uudførlig, fordi mange skadelige Insekter tilbringer deres Larve- og Puppe-Stadier og en Del af deres Tilværelse som fuldkomment Insekt indesluttet i Frøet og af den Grund meget let undgaar Opmærksomheden ved Frøets Inspektion. Desuden modtages der ofte Frø fra Steder, hvor de skadelige Insekter ikke er vel kendte, og tillige bliver lejlighedsvis Insekter, som kun gør ringe Skade i det Land, hvor de hører hjemme, til ødelæggende Plager i deres nye Hjemsted, ofte paa Grund af Mangelen paa de naturlige Fjender, som holder dem i Skak i Hjemlandet.

De almindelige Metoder til Tilintetgørelse af Insekter i Frø, f. Eks. ved Ophedning (med eller uden Fug-

tighed), Svovlkulstof eller Cyanbrinte (Blaasyre) under almindeligt Lufttryk er prøvede og fundne utilfredsstillende for Formaålet.

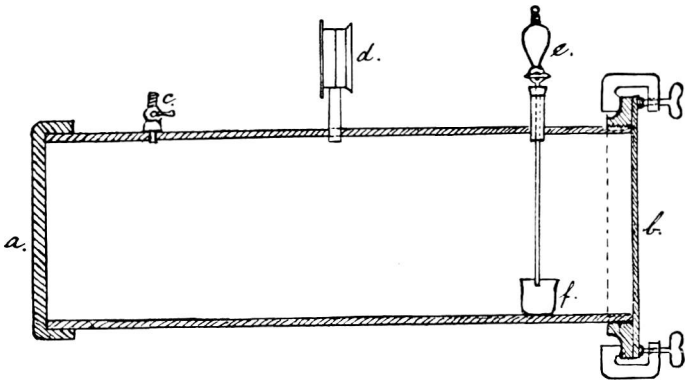
Det faldt derfor Forfatterne ind at frembringe et Vacuum i den Beholder, hvori Frøet anbragtes, og fylde Rummet med en insektdræbende Luftart som f. Eks. Svovlkulstof eller Cyanbrinte i den Antagelse, at en meget større Mængde af Luftarten paa denne Maade vilde blive drevet ind i Revnerne og Insektgangene i Frøet, end hvis Luftartens Indtrængen blot afgang af Diffusionen under normalt Lufttryk. Denne Methode blev med heldigt Resultat prøvet ved en Del forskellige Frøsorter og Insekter, og en bekvem Beholder efter nedenstaaende Beskrivelse blev udtænkt til Rygning under formindsket Lufttryk.

Rygekammeret (se Figuren) bestaar af et Jærnrør 36 Tommer langt og 12 Tommer i Diameter. Den ene Ende af Cylindren er fast tillukket med en svær Jærnhætte (a). Den anden Ende er forsynet med en Flange og kan lukkes med en Messingplade (b), fastholdt med Skrue-Kramper. Den ene Side af Pladen er tilslebet for at slutte bedre til Flangen, som ligeledes er slebet. En bred Gummipakning anbringes imellem de to Flader, forinden Pladen klemmes fast.

Cylindren anbringes med den længste Akse i vandret Stilling, og paa Oversiden er udboret tre Aabninger, en ved hver Ende og en paa Midten. I Aabningen ved den fast tillukkede Ende er indsat en Hane, hvorpaa Sugelangenen fra en Luftpumpe kan anbringes. I den midterste Aabning fastgøres en Trykmaaler til Aflæsning af Lufttrykkets Formindskelse, medens Aabningen nærmest ved Messingpladen lukkes med en gennemboret Gummiprop, hvorigennem et tyndt Glasrør gaar ned næsten til Kamrets Bund. Røret udvider sig foroven til en Beholder, forinden lukket med en Hane, foroven med en tætsluttende Glasprop. Gummiproppen og Røret kan let fjernes, medens Frø eller andet Materiale, som

skal gennemryges, anbringes i Kammeret. En Luftpumpe, dreven med mekanisk Kraft, som kan reducere Lufttrykket til omtrent 0,05 Millimeter bruges for at sikre et næsten fuldstændigt Vacuum.

Naar Apparatet skal bruges til Rygning, bliver Frøene, enten i en Tøjpose eller i en aaben Skaal, anbragte i Kammeret og det fornødne Kvantum Cyankalium eller Cyannatrium lægges i et lille Bæger (f) saaledes opstillet, at Enden af Nedløbsrøret (e) gaar ned i Bægeret. Dækslet (b) bliver derefter fastgjort, og Luften pumpet ud af Kammeret. Udpumpningen fortsættes, til Trykmaaleren

Snit gennem Rygekammeret: a Jærnhætte; b Messingplade, fastgjort med Skruekrammer; c Hane til Sugenslangen; d Trykmaaler; e Syrebeholder med Nedløbsrør; f Bæger til Cyanidet.

viser, at Lufttrykket er reduceret til enkelte Millimeter. Sugningen standses da ved Hjælp af Hanen (c), og man lader den fornødne Mængde af fortyndet Svovlsyre, som i Forvejen er fyldt paa Beholderen (e), langsomt flyde ned paa Cyanidet. Paa denne Maade udvikles Cyanbrinten (Blaasyren) i selve Kammeret, og intet Spor af den kan slippe ud.

Efter at Frøene har været udsatte for den giftige Luftart i den bestemte Tid, bliver der indladt Luft i Kammeret gennem Stophanen paa Nedløbsrøret (e) og Luftpumpen sættes paany i Gang. Da Pumpens Udløbs-

rør udmunder udenfor Bygningen, kan Blandingen af Blaasyre og atmosfærisk Luft ikke slippe ud i Værelset. Saasnart det kan lade sig gøre, borttages hele Nedløbsrøret med tilhørende Gummiprop, og Luften suges igennem Kammeret, saaledes at al Blaasyren er fuldstændig udvasket, førend Dækslet fjernes og Frøene tages ud.

Under Forsøgene blev Frøene omhyggelig undersøgte efter Forløbet af forskellig Behandlingstid for at se, om alle Insekterne var dræbte, og efter Forsøgene blev Frøets Spireevne prøvet. Saavel Varigheden af Behandlingen som Mængden af det anvendte Cyanid (væsentligt Cyannatrium) varieredes for at bestemme det Minimum af Tid og Cyanid, som sikrede Tilintetgørelsen af alle de i Frøet værende Insekter. Ligeledes blev det ogsaa undersøgt, om Frøets Spireevne tog Skade ved en længere Behandlingstid end den, der krævedes til at dræbe Insekterne.

Der gives derefter en Tabel over Resultaterne af 24 Forsøg med forskellige Frøsorter, angrebne af forskellige Insekter. Ved omtrent Halvdelen af Forsøgene angives det, at Insekterne var tilstede baade som Larver, Pupper og fuldkomne Insekter. Forsøgene viser, at med et Apparat af den beskrevne Størrelse er en Behandling med 2 gr Cyanid i en halv Time eller med 4 gr i et Kvarter tilstrækkelig til at dræbe alle Insekterne i alle Stadier. Ægmasser af en Natsværmer af »Uglernes« store Familie (»the tussock moth«, rimeligvis = *Hadena sécalis*, Linn.) behandlede i to Forsøg i en halv Time, henholdsvis med 2 gr og 4 gr Cyanid. Ved det første Forsøg udklækkedes der enkelte Larver af Æggene flere Dage efter Behandlingen; ved det andet fremkom derimod ingen Larver, saa det maa antages, at alle Æggene var dræbte.

Resultatet af Forsøgene samles i følgende Udtalelse: Rygning efter den her beskrevne Methode fandtes at dræbe Insekterne uden Skade for Frøet og ved en betydelig kortere Behandlingstid end efter de hidtil benyt-

tede Metoder. Forsøgene vil blive fortsatte, særlig med Hensyn til Benyttelsen af Svovlkulstof istedetfor Cyanid.

Saa vidt den amerikanske Beretning. De refererede Forsøg er kun Laboratorieforsøg med smaa Kvanta, og Methodens Anvendelse i Praksis vil naturligvis kræve større Apparater, hvilket dog næppe vil volde Vanskeligheder. Det synes ikke at være forsøgt, om levende Planter, som ofte har været de værste Smittekilder, kan taale at behandles paa samme Maade; men Sandsynligheden taler for, at dette med fornøden Forsigtighed nok vil kunne lade sig gøre. En stræng, sagkyndig Under søgelse ikke alene ved Indførsel fra Udlandet, men ogsaa ved Salg fra »smittede« Stater til andre Egne af Landet, vil jo betydelig kunne indskrænke Antallet af de Tilfælde, hvor den virksomme Disinficering er nødvendig.

At det kan betale sig at gøre noget for at forhindre den tilfældige Indførsel af skadelige Insekter, belyses slaaende ved to evropæiske Natsværmeres Historie i »De forenede Stater«.

»The gipsy moth« (*Lymantria dispar*, Linn.) indførtes i 1868 af en fransk Professor i Astronomi ved et New England Universitet til Brug ved nogle Forsøg; men først i 1889 blev dens Tilstedeværelse som almindelig frit levende Insekt erkendt.

»The brown tail moth« (*Euproctis chrysorrhoea*, Linn.) blev indslæbt paa Roser og andre Planteskoletræer fra Frankrig, Holland og Belgien, første Gang i 1891, senere mange Gange.

Indtil Aar 1900 var begge Arter indskrænkede til den yderste østlige Del af Staten Massachusetts; men i de nærmest følgende Aar udbredte de sig saa stærkt og gjorde en saadan Skade paa Træerne, at det blev nødvendigt at bekæmpe dem paa alle Maader.

Man indsamlede Æggene af *L. dispar*, som aflægges i overvintrende Hobe paa 4—500 Stykker, samt Overvintningsrederne (Larvespindene) af *E. chrysothorax*, der hver indeholder 3—400 ganske smaa Larver og i Reglen er anbragte i Grenspidserne, saa at de let falder i Øjnene om Vinteren. Et Fotografi fra Maine*) af en Bunke paa ca. 120.000 indsamlede Spind, altsaa ca. 40 Millioner Larver, giver en Forestilling om Larvernes uhyre Talrigbed, selv paa et begrænset Omraade. Dernæst foresynede man Træerne med klæbrige Fangstbaand, som skulde forhindre Larverne i at naa op til Bladene, og de angrebne Træer sprøjtedes med en arsenikholdig Vædske, særlig langs Landevejene og Skovbrynjene for at hæmme den videre Udbredelse.

Endelig slog man i 1905 ind paa den mest rationelle og virksomste Bekæmpelse af Skadedyrene ved Indførelsen af deres naturlige Fjender, som forud manglede i Amerika. Disse falder i 3 Grupper:

1) Løbebiller af Slægten *Calosoma* (særlig *C. sycophanta*), som fremfor de andre Løbebiller udmærker sig ved, at saavel Biller som Larver klavrer op i Træerne, hvor de i Mængde fortærer Sommerfuglenes Larver og Pupper. Af *C. sycophanta* indførtes fra Europa 4046 Stykker, og de tælles nu i Millioner.

2) Snyltere (Fluer, Hvepse etc.), som lægger Æg i Sommerfuglenes Æg og Larver og derved tilintetgør dem. Den virksomste var en meget lille Flue fra Japan, *Schedius Kuvanae*, først opdaget i Anledning af de amerikanske Eftersøgelser. Den lægger sine Æg i Æggene af *L. dispar*, og er saa lille, at den gennemløber hele sin Udvikling i Sommerfugleægget. Den opdrættes nu i særlige Laboratorier i Millionvis paa indsamlede Æg af *L. dispar* og udbredes enten ved Fordeling af inficerede Æg eller ved direkte Udsendelse. 1600 Styk-

*) »Pests and Parasites« af *C. L. Marlatt*, Landbrugsministeriets entomologiske Bureau, i »National Geographic Magazine«, April 1911.

ker forsendes bekvemt i et Cylinderglas af kun 4 cm Diameter og 16 cm Højde.

3) Bakteriesygdomme, som det navnlig er lykkedes at paaføre Larverne af *E. chrysorrhoea*.

Desuden har man ved Nyplantninger i de hægede Egne truffet den præventive Forholdsregel at undlade at plante Eg og Birk, hvis Blade tjener til Føde for Larverne i deres yngste Trin, medens først de fuldvoksende Larver er i Stand til at fortære Løvet af Ahorn, Kastanie, El, Bøg, Hickory m. m. samt af alle Naaetræer.

Ved disse forskellige Midler har man nu vundet saa vidt Sejrr over de to Sommerfuglearter, at disse fra at være en hærgende Landeplage er blevet viste tilbage i Rækkerne af de almindelige Skovinsekter, som kun undtagelsesvis foraarsager større Skader; men Kampen har ogsaa været dyr. Den kostede i Aarene omkring 1910 New England Staterne i direkte, aarlige Udgifter omtrent 1 Million Dollars om Aaret, medens Nationalregeringen yderligere tilskød 300.000 Dollars, altsaa til sammen omtrent 5 Millioner Kroner om Aaret.

Dette Beløb svinder imidlertid ind til en Bagatel i Sammenligning med det Tab, som samtlige skadelige Insekter paafører »De forenede Stater«s Landbrug, Skovog Havebrug. Landbrugsministeriets entomologiske Afdeling opgør nemlig i 1911 — som det fremhæves, efter en meget forsigtig Vurdering i Henhold til Rapporter for en Række af Aar — den samlede Insektskade, indbefattet Bekæmpelses-Omkostninger, til den uhyre Sum af 1000 Millioner Dollars — ca. 4000 Millioner Kroner — om Aaret.

Blandt de mest fremtrædende Skadedyr nævnes:

	Koster Landet	
»Den hessiske Flue« (paa Hveden).....	50—100	Mill. \$ aarlig.
Bomulds-Snudebillen	25	— —
Æbleormen (»the codling moth«)	16	— —
San José Skjoldlusen (paa Frugttræer).....	10	— —

hvilke fire Insekter alle er importerede fra Udlandet. I det hele skyldes den største Del af Tabet inførte

Insekter, saaledes at Landet utvivlsomt kunde have undgaaet en væsentlig Del deraf, hvis der i Tide havde været ført en skarp Kontrol med Indførslen.

Forholdene i Danmark kan ganske vist ikke side-stilles med Amerikas; men der er dog ogsaa for os god Grund til at være paa Post overfor Indførsel af skadelige Insekter.

Det kan saaledes anføres — for at blive ved det fremdragne Eksempel —, at de to foran omtalte Nat-sværmere er almindelige overalt i Tyskland, medens de her i Landet er meget sjældne*), hvilket ligeledes gælder om Løbebillen *C. sycophanta* og rimelig ogsaa andre af deres naturlige Fjender. En tilfældig Indtrængen er altsaa ikke saa fjærntliggende og kunde blive til stor Skade især for vore Egeskove og Frugtræer, ligesom Angrebene af Fyrrebladhvepsen *Lophyrus pini* for en halv Snes Aar siden var det for de jyske Hedeplantager, indtil dens naturlige Fjende, en lille Snylthveps, ligeledes formerede sig stærkt og gjorde det af med den.

Dansk Frøkontrols Undersøgelser viser hvert Aar, at et ikke ubetydeligt Antal af de undersøgte Frøprøver indeholder Dyr, enten som Larver eller fuldt udviklede Insekter. Et Insektangreb stammende fra indført Frø kan følgelig godt tænkes.

Det var maaske derfor værd at tage under Overvejelse, om det ikke vilde være anbefalelsesværdigt, at i det mindste en af vore Forsøgsstationer blev forsynet med et Apparat som det foran beskrevne amerikanske til Disinfciering af mistænkelige Forsøgsprøver, om muligt tillige til almindelig Benyttelse i Landbrugets Tjeneste ved Behandling af Stamfrø til Frøavl, naar det maatte vise sig ønskeligt, f. Eks. af Eng-Rævehale, som næsten altid er angrebet af Rævehale-Myggen (*Oligotrophus Alopecuri*).

Gustav Hage.

*) *A. Klöcker*, »Danske Sommerfugle« II. S. 94 og 96.

Statskonsulenternes Indberetninger for Aaret 1914.

II.

Beretning fra Statskonsulent J. C. A. Schwarz-Nielsen.

I 1914 var Tallet paa de om Afkomstpræmie konkurrerende Hingste paa Sjælland noget nær det samme som i 1913, nemlig 22 mod 18. Af Frederiksborghingstenes Afkom præmieredes 15 Heste, nemlig 5 i Kl. II A, 5 i Kl. II B, 5 i Kl. III, 2 afvistes. Af svært Halvblodsafkom fremstilledes 5 Heste, hvoraf 3 sattes i Kl. II B, 1 i Kl. III, 1 afvistes.

I 1914 var Tallet paa afkomstillende Frederiksborghingste øget med 9, Halvblodshingstene det samme. Men ogsaa dette Aar var Deltagelsen i Afkomskonkurrencerne for lille, og Grunden dertil er, som jeg i Fjor paaviste, de nye Bestemmelser i Husdyrloven af 1912 og de i Henhold til denne af Statsdyrskuekommissionen givne Regler for Afkomspremieringer. Jeg henviser desangaaende til mine Udtalelser i Beretningen fra i Fjor. Reglerne viser sig at møde Modstand i Praksis, i det mindste her paa Sjælland i den lettere Avl. Dette blev allerede fremført af Formanden for Udvalget for lettere Heste paa Samvirksomhedens Delegeretmøde i Fjor. Sagen har derfor ogsaa været til Behandling i et af Statsdyrskuekommissionens Møder, uden at der dog blev taget endeligt Standpunkt dertil. For Opdrætterne

synes det at være en Sag, der ligger dem meget paa Hjerte at faa ændret.

Hingste

	Frederiksborg				Halvblod				Trækrace
	Ældre	3 Aar	2 Aar	Ialt	Ældre	3 Aar	2 Aar	Ialt	Ialt
Ringsted ^{20/5}	2	4	7	13	»	»	»	»	5
Næstved ^{27 og 28/5}	14	7	14	35	2	3	2	7	5
Hillerød ^{8 og 4/6}	18	14	29	61	3	3	5	11	3
Vordingborg ^{8 og 9/6}	8	11	2	21	5	3	2	10	8
Bregentved ^{9 og 10/6}	9	5	4	18	7	4	4	15	9
Frederikssund ^{11/6}	8	6	5	19	1	»	»	1	»
Roskilde ^{17/6}	6	2	14	22	4	2	5	11	12
Slagelse ^{19 og 20/6}	5	6	4	15	6	5	1	12	20
Tilsammen	70	55	79	204	28	20	19	67	62

Hopper

	Frederiksborg					Halvblod					Trækrace
	Følhp.	4 Aar	3 Aar	2 Aar	Ialt	Følhp.	4 Aar	3 Aar	2 Aar	Ialt	Ialt
Ringsted	7	2	3	6	18	1	1	1	»	3	2
Næstved	29	5	12	»	46	2	»	2	»	4	2
Hillerød	36	10	30	»	76	4	4	5	»	13	»
Vordingborg	13	3	4	11	31	5	2	2	»	9	12
Bregentved	22	»	5	11	38	23	»	1	2	26	16
Frederikssund	21	»	4	»	25	4	»	1	»	5	»
Roskilde	17	1	8	5	31	5	»	3	3	11	25
Slagelse	8	1	3	»	12	5	1	5	5	16	53
Tilsammen	153	22	69	33	277	49	8	20	10	87	110

Under Halvblodet er i ovenstaaende Lister sammenfattet baade »svært« og »let« Halvblod, da der kun i de færreste Kataloger er bibeholdt denne Inddeling, som gennemføres i Stambogsføringen. Ved et enkelt Skue (Bregentved) er Frederiksborghestene slaaet sammen med det lette Halvblod, hvoraf der iøvrigt fandtes meget faa.

De lokale Skuer er forløbet normalt. Tilslutningen har været betydelig større end Aaret forud, hvor særlige Forhold virkede hæmmende paa denne (Fællesskuet i København). I medfølgende Lister vil man faa Overblik over, hvorledes de forskellige Avlsbrancher omtrentlig er fordelt i de forskellige Egne af Provinsen, hvad der vel er ret nær knyttet til Antallet af Indmeldelser. Af disse vil det endvidere fremgaa, hvor forskelligartet de paagældende Skuer kunne være i Henseende til Størrelse og Sammensætning, ja desværre ogsaa i Henseende til Inddeling i Hold.

Statshingsteskuet afholdtes den 14. og 15. Juli i Roskilde. Der var af Hingste til sværere Brug anmeldt 32, af lettere Heste 65, deraf af Frederiksborgrace 46, hvoraf 18 fireaarige. Af disse præmieredes 6, 2 kendtes »brugbar«. Egentlig fremtrædende Individuer fandtes ikke i denne Klasse. Af fremmed Halvblod var anmeldt 19, hvoraf 11 fireaarige. Af disse præmieredes 7 og 1 kendtes »brugbar«. Det var den bedste fireaarige Tilgang af fremmede (svære) Halvblodshingste, der vel er set i Roskilde. Den stod kendelig over Tilgangen af Frederiksborghingstene. Med Hingstebestanden i Frederiksborgafdelingen ser det unægtelig i Øjeblikket lidt trist ud. Ikke mindre end 4 af de bedste ældre og middelaldrende Hingste er i Løbet af et Aars Tid gaaet ud af Virksomhed af forskellige Grunde, og den fireaarige Tilgang kan daarligt erstatte dem. Et Lyspunkt er det, at der er erhvervet en god Hingst fra Bornholm, »Skjold«.

Den stedfundne Kraftprøve, som fandt Sted i et meget varmt og lummert Vejr, afslørede uhyggeligt mange Hingste som stærkt lydgivende for ikke at sige Lungepibere. Og blandt dem fandtes endog en af vore bedst renommerede yngre Hingste, som havde stillet særdeles godt Afkom. Det kom ubehageligt overraskende. I Frederiksborgavlén har den Svaghed hidtil været ret ukendt. Da Fejlen er saa frygtet og berygtet i Avlen, mener jeg, at Alt bør gøres for at undgaa den,

og at enhver tydeligt lydgivende Hingst, der æsker Individpræmie, absolut bør afvises, ligegyldigt om den faglig bedømt er Lungepiber eller ej. For de ældre afkomspræmierede Hingste burde en Undersøgelse af Fejlens Opstaaen og lignende kunne virke formildende paa Dommen.

Hoppekaaringerne, som i Henhold til den nye Husdyrlov skal afholdes af de respektive statsunderstøttede Hesteavlforeninger, mindst hvert 3. Aar, afholdtes i det forløbne Efteraar — som vanligt — i Frederiksborg Amt (Hornsherred undtaget) i Fællesskab med Opdrætterforeningen. Der var til dem stærk Tilgang. Det samme har været Tilfældet ved de Kaaringer, der nu i Foraaret er afholdt i de øvrige Amter. Det synes af Tilgangen til disse at fremgaa, at de sjællandske Opdrættere gennemgaaende har været forudseende til at holde deres gode Følhopper og Følhopperæmner tilbage, trods de lokkende høje Hestepriser. Selvfølgelig er nogle gaaet bort — desværre. Men jeg tror færre her end paa Fyn og Bornholm. Kaaringerne synes ogsaa at vise, at der i Aar er en Bestræbelse blandt Opdrætterne for at faa saa mange Hopper som muligt ført til Hingst, hvad Fremtidsudsigterne jo ogsaa mere end nogensinde synes at indbyde til.

Hoppecentret »Sjælland« afholdt sin Auktion over Føl den 19. September. Priserne var højere end tidligere, dog ikke saa høje som man maaske under de forhaandenværende Hestepriser kunde have ventet. 14 Halvblodsføl solgtes for en Gennemsnitspris af 510 Kr. (1913: Kr. 500,91), 4 Frederiksborgføl for 380 Kr. (Kr. 369,37). De sidste kunde som sædvanlig i Henseende til Kvalitet og Pris ikke staa Maal med Halvblodsføllene. Dertil er der flere medvirkende Aarsager. I denne Konkurrence er de første derfor uheldig stillede, hvorfor Frederiksborgafdelingen indenfor Centret heller ikke har Frederiksborgopdrætternes Sympathi.

Opdrætningsanstalten »Ny Toftegaard« har i Løbet

af Aaret været godt besøgt. Al Staldplads har som Regel været optaget, og der har ogsaa været en Del Elever. De til denne Anstalt knyttede Forhaabninger synes fremdeles at skulle fyldestgøres.

I Avlsforholdene paa Fyn har Aaret ikke bragt nogen Forandring. Man fortsætter med den svære Halvblodsavl efter det en Gang fastsatte System. Kun 4 Hingste havde stillet Afkom. Deraf fik 1 sit Afkom i Kl. I B, 1 i Kl. II A, 1 i Kl. II B og 1 i Kl. III. Den første af disse var Esmarch 105, tilhørende Baron Schafalitzky de Muckadell til Rødkilde, Formanden for »Foreningen til den lette Hesteavls Fremme i Fyns Stift«. Hingsten, der er indført af Foreningen som Føl, har vist sig i Besiddelse af udpræget Nedarvningsevne. Dog skyldes det smukke Resultat, den nu for anden Gang har naaet ved Fremstilling af Afkom, ogsaa i høj Grad det aldeles fortrinlige Opdræt, hvori Foreningens Formand er en Foregangsmand for hele Foreningen, et Eksempel til Efterfølgelse af stor Værdi for Avlen paa Fyn. Han er selv Opdrætter af samtlige Plage, der fremstilles ved Skuerne, og vanskelig skal man finde en bedre Løjlighed end disse til at overbevise sig om, hvad et godt Opdræt har at betyde for Individet. Mon det ikke skulde kunne tage det op med Arven? Jeg tror det.

Til Statsskuet var kun anmeldt 3 fireaarige Hingste, hvoraf 1 fik 2., de 2 4. Præmie. Den ene af de sidste var hjemmeavlet.

Trods Krigen lykkedes det, om end med megen Besvær og Ulejlighed, at faa de forud i Oldenburg indkøbte Føl hertil, og det til Priserne, hvorfor de var indkøbte før Krigen. At dette blev gennemført, skyldes udelukkende ovennævnte Formands Interesse og Energi. Det ved Auktionen indkomne Beløb blev da ogsaa et pekuniært Kup til Fordel for Foreningen, hvad der for Formanden var en velfortjent Løn for ihærdigt Arbejde.

Foraarskaaringerne foretoges i Slutningen af Februar Maaned d. A. Der fremstilledes et noget mindre Antal Hopper end i Aaret forud, medens Antallet af de »kaarede« og »bevaringsværdige« tilsammen var det samme. Kvaliteten var upaatvivlelig bedre i Aar. Men de ældre Hopper var i Mindretal, de »bevaringsværdige« i Flertal. Deraf tør man saa slutte, hvad der vist ogsaa stemmer med Virkeligheden, at der ikke er solgt saa faa Hopper bort i den dyre Periode og derimellem sikkert ogsaa gode Følhopper og Følhoppæmner. Dette er beklageligt og staar nu ikke til at ændre. — Af Hingste mødte rigeligt, ialt 32, hvoraf nykaaredes ikke mindre end 5, og 16 Toaaringer kendtes »bevaringsværdige«. Ikke saa faa blandt disse var ret forhaabningsfulde. En enkelt Treaaring kaaredes i Kl. I, hvad der viste sig ikke at finde Medhold i mange Opdrætteres Smag. Den mentes dertil for lidet udviklet. Fynboerne synes særlig at lægge Vind paa Størrelsen. Mon ikke denne Fordring kan strammes for meget i Forhold til, hvad Fyn kan byde for at opretholde denne? Jeg frygter det. Den store Tilgang af toaarige Hingste skyldes en tilfældig større Indførsel af Hingstføl fra Oldenburg af en nu afdød Hestehandler fra Odense.

Til Dyrskuet i Almindingen paa Bornholm var anmeldt 30 Hopper over 3 Aar, hvoraf 2 havde stillet Afkom, endvidere 18 Treaaringer af god Kvalitet. Af treaarige Hingste var anmeldt 4, hvoraf 3 præmieredes og lover godt. Af Toaaringer var anmeldt 7, hvormed man var mindre tilfreds. Konsulent *Holm* udtaler i sin Beretning, hvortil jeg her støtter mig, at »Bestanden af Frederiksborghingste paa Bornholm aldrig har set ud til at være bedre«. 4 ældre Hingste har deres Afkom i Kl. II, de tre endda i Kl. II A. Som ovenfor nævnt har Bornholm endog haft Raad til at levere Sjællænderne en god Hingst »Skjold«. Med Situationen i den lettere Avl hersker der derfor i Øjeblikket Tilfredshed blandt Opdrætterne.

I Centret har man paatænkt at gøre en Forandring, idet man af økonomiske Hensyn helst vil frigøres for Opdrætningen af de ved Centrets Hopper avlede Hoppeføl. Ikke sjældent har det skortet paa disse, som da maatte indkøbes og oftest til store Priser. Man ønsker fremtidig at beholde Hoppebestanden og sælge samtlige Føl. Man mener ad denne Vej bedre at kunne klare de økonomiske Forhold og giver af den Grund Afkald paa, hvad Opdrættet kunde bringe af Belæring.

Som den store Verdenskrig har øvet sin Indflydelse paa alle vore hjemlige Forhold, saaledes har den naturligvis ogsaa i Avlen været Aarets mest indgribende Begivenhed. Hesteholdet, Handelen, Udførslen, Hoppebestandens Størrelse og derved selve Avlen er blevet paa-virket af den. Og det paa samme Maade i alle Provinser og saavel i den svære som i den lette Avl. Heldigvis maa det siges, at hidtil har vi paa det Omraade nærmest nydt godt af Krigen som et Gode. Vel er maaske nogle Følhopper og Følhoppeæmner, som man kunde ønske vare tilbageholdte, gaaet bort, men dette Onde er kun lidet imod den enorme Indtægt ved den overordentlig store Udførsel af Heste til aldeles abnorme Priser, hvilket navnlig var Tilfældet for ældre, ofte med slemme Skavanker belemrede Individuer, som ellers vanskeligt kunde sælges. For denne daarlige Vare er vi saaledes blevet befriet, og samtidig med at store Beløb er ind-gaaede, er vi blevet af med en Mængde unødvendige Foderforbrugere. Mulig kan der være gjort noget Indgreb paa vort Avlsmateriale. Særlig meget er det i et hvert Tilfælde ikke. Den resterende Del af dette er ganske sikkert af nok saa god Kvalitet som forud. Efter al Sandsynlighed vil de gode Priser holde sig længe, Opdrætterne vil fuldtud benytte deres, nu forbedrede, Hoppemateriale til Avl, og Fremtidsudsigterne for Avlen er unægtelig bedre nu end nogensinde tidligere.
